

De Telegraaf

Column: Huub van Zwieten - 13 nov '10

Jezelf mee naar je werk

Gisterochtend was ik getuige van de leegstromende forensentrein in Hoofddorp, waar we een medewerkersdag voor de Belastingdienst verzorgden. Ik zag een grote, mechanische stroom mensen de trein uitstappen en in een geroutineerde kadans het kantorenterrein op marcheren. Ik stelde me zo voor dat dit een dagelijks ritueel was, wat zich in de middag in omgekeerde richting zou herhalen.

De dagelijkse gang naar het werk, is voor velen een moment waarop de knop wordt omgezet. Op het moment dat je achteraan in de file aansluit, of het moment dat je uit de trein stapt en achter je collega's aanschuift, of op het moment dat je het kantoor binnenstapt. Velen zetten ergens de knop om en schakelen over in de rol van functionaris. Ze passen zich aan, aan de mores van de kantoortuin, aan de ongeschreven regels van de bedrijfscultuur of aan de wetten die schijnbaar gelden in het leven tussen 9 en 5.

Dat is ook het moment dat velen het leukste deel van hun persoonlijkheid tijdelijk even uit zetten. In de rol van functionaris is niet altijd ruimte voor die sprankelende kant van wie je thuis bent, bij je partner, bij je vrienden of familie. Velen laten dat deel van wie ze zijn, achter in de parkeergarage gedurende de kantooruren, of met je jas aan de kapstok.

Zonde.

Waarom mogen je collega's niet profiteren van jouw leuke kanten? Je spontantiteit, je humor en je schaterende lach? Waarom mogen je klanten niet weten wat je allemaal in je vrije tijd doet, waar jij je over opwindt of welke dingen jou de lichtjes in je ogen geven? Ook al lijken die dingen in eerste instantie niets met je werk te maken te hebben?

De misvatting die hieraan ten grondslag ligt is dat werk en prive twee gescheiden domeinen betreft, die niets met elkaar te maken hebben. Maar dat is onzin, want jij bent de verbindende factor tussen die twee. Jij, met al je facetten, zowel het functionele als het persoonlijke. En in het persoonlijke zit nou net datgene wat jou zo leuk maakt en waarom je vrienden graag met je omgaan. Zonde om dat niet ook met je collega's en klanten te delen.

Ik denk dat ons werken leuker wordt als we met klanten en collega's delen welke dingen ons echt raken en bezighouden. Volgens mij is het interessant om van elkaar te weten waar jouw bloed sneller van gaat stromen, waar we je 's nachts voor wakker kunnen maken en waar jij echt intrinsiek voor gemotiveerd bent. Als we op het persoonlijke met elkaar contact maken, en de grens tussen werk en prive laten vervagen, verdwijnt de behoefte en noodzaak om elke dag de knop om te zetten en jezelf te vervormen naar een slap aftreksel van jezelf. Want dat is eeuwig zonde!